

Jednostavno Otac

Na blagdan svetog Josemarije Escriva, 26. lipnja, talijanski svećenik vlč. Andrea Mardegan podijelio je svoja razmišljanja o duhovnom očinstvu osnivača Opusa Dei i značenje fraze „svaka duša slijedi vlastiti put“.

1.09.2019.

Ove godine, kako se blagdan sv. Josemarije približava, moje se misli vraćaju na nedavnu beatifikaciju Guadalupu Ortiz de Landazuri, koja se održala 18. svibnja u Madridu. Svetost rađa svetost. Nedavno sam bio u mogućnosti slaviti misu u kripti

crkve Naše Gospe od Mira u Rimu, gdje su pokopani sv. Josemaria i neki njegovi duhovni sinovi i kćeri. Posjetitelji tamo lako mogu razmišljati o nebeskom miru te moliti za one vjerne koji su nas napustili.

Kako će izgledati u Raju? Isus je malo govorio o Raju, ali je On jasno dao doznanja da će dobri i vjerni sluge biti poprilično zaposleni tamo gore: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!“ (*Mt 25:21-23.*).

Sveti Josemaria predosjećao je to kad je rekao da će on moći pomoći svojoj djeci i puno više nakon što umre. Nedugo nakon njegove smrti blaženi Alvaro nam je rekao da je sveti Josemaria predložio da se na njegov vlastiti grob napišu, ispod njegova imena, riječi „PECCATOR“: „GRJEŠNIK“. Rekao je da bi također

mogli dodati i „Genuit filios et filias“ – „Rodio je sinove i kćeri“ – kad bi htjeli. Ovaj je izraz upotrijebljen u Postanku kako bi se opisali patrijarsi. Grešnik koji je rodio duhovne sinove i kćeri. Vrlo značajan način da se netko opiše, a i za nas kako bismo razumjeli što znači svetac, na taj ga način bolje shvaćajući.

Blaženom Alvaru činilo se jedino ispravno, iz sinovske naklonosti, ne poštivati tu želju Osnivača. Nije stavio tamo niti „grešnik“ niti izraz iz Postanka, nego jednostavno „Otac“. Sveti je Josemaria za sebe također volio reći da je „grešnik koji voli Isusa Krista“. (Cf. Alvaro del Portillo, *Interview about the Founder of Opus Dei*, Milan 1992, str. 244-245.) Ova definicija pomaže nam da prevladamo uvijek vrebajući perfekcionizam i da shvatimo svetost kao spasiteljsko djelovanje Boga u nama.

Blažena Guadalupe, koja je pisala Svetom Josemariji govoreći mu da se bori s time da bude uredna i da ne uspijeva izvršiti sve što je planirala u svome duhovnom životu, sada je blažena s vječnim životom u Bogu. I s njom tamo su i mnogi drugi: anonimni, skriveni sveci u Raju koji uživaju Božju blizinu licem u lice. Mogu samo zamisliti Guadalupe kako zahvaljuje Ocu, svetom Josemariji, što joj je pomogao da prepozna svoje zvanje u Opusu Dei. Podsjetit će ga vjerojatno na njegov prvi razgovor s njome dok je bila mlada profesorica kemije. „Taj susret je bio odlučan za moj život, u toj kući u ulici Jorge Manrique broj 19, u predgrađu Madrida. U dnevnoj sobi sa aniktnim tapetama u rozoj boji pojavio se on, Otac. Sjeli smo i on me upitao: 'Što želiš od mene?', na što sam ja odgovorila, ne znajući zašto: 'Mislim da imam zvanje'. Otac me pogledao: 'Ne mogu ti to reći', rekao je. 'Ali ako želiš, mogu biti tvoj duhovni voditelj,

ispovjednik i upoznati te...' To je bilo baš ono što sam tražila. Imala sam čisti osjećaj da mi se Bog obraćao preko tog svećenika, i to ne samo preko njegovih riječi nego i preko njegovih molitava za mene.“

(Mercedes Montero, *En vanguardia. Guadalupe Ortiz de Landáuri 1916-1975*, Madrid 2019, str. 41.)

Sveti Josemaria ponekad je zamišljao da bi Raj za njega bio smjestiti se u kut i razmišljati o svojim duhovnim sinovima i kćerima iznad njega, puno svetijim od njega, ispunjenim Božjom ljubavlju. Mogu zamisliti njegovu radost sada kada vidi svoju djecu u Nebu, blizu Krista. On će se obradovati na poseban način videći da su svi oni različiti, kako je oduvijek želio. „Moraš biti različit od drugih onako kako su sveci u Nebu, gdje svaki od njih ima svoje osobne i vrlo posebne osobine.“ (Josemaria Escriva, Put, br. 947.)

Sveti Josemaria bio je jaki zagovornik raznolikosti svetosti: muškarci i žene iz svakog kutka svijeta, svaki sa svojim osobinama i duhovnim putem. „Moje iskustvo kao svećenika govori mi da svaka duša ima svoj put.“ (Josemaria Escriva, prolog knjige Sveta krunica.) Svatko ima svoj osobni život i odnos s Bogom. U isto vrijeme sveci su u Nebu slični jedan drugome jer ih je sve oblikovao Duh Sveti na sliku Kristovu. Ali nitko nije kopija nekog drugoga. Oni se ne mogu razvrstati na kategorije. Svaki ima svoju osobnost, kao i Osobe Svetoga Trojstva. Tako je Nebo punina raznolikosti koje radi puno radno vrijeme na dobrobit zemlje: sveci asistiraju Bogu kako bi sve učinio novo.

Na dan 26. lipnja idimo k tom svecu koji je sebe zvao grešnikom i koji je rodio duhovne sinove i kćeri, uključujući i Gudalupe, tom svecu širokog osmijeha na licu tražeći ga da

moli Srce Isusovo, koje je blisko
Svetoj Mariji i Svetome Josipu, za
novi izljev Duha Svetoga na zemlju.

Molimo da bismo mogli pomoći
učiniti ove riječi pape Franje u vezi s
Gadalupom stvarnošću: „Svetost
znači otvaranje nečijeg srca Bogu i
dopuštanja Mu da nas preobrazi
svojom ljubavlju; također znači
izlazak iz sebe samih tako da
upoznamo druge u kojima nas Isus
čeka, da im donesemo riječ
ohrabrenja, pružimo im ruku
pomoći, pogled nježnosti i utjehe. S
radošću koja proizlazi iz spoznaje da
je ona kći Boga, kako je naučila od
svetoga Josemarije osobno,
Gudalaupe Ortiz stavila je na
raspolaganje svoje mnoge ljudske i
duhovne kvalitete na uslugu drugima
pomažući na poseban način drugim
ženama i obiteljima u potrebi
naobrazbe i razvoja. Ona je učinila
sve to, ali ne s nametljivim stavom,
nego jednostavno putem svojih

molitava i svojeg svjedočenja.
Potičem sve vjerne Prelaturi i sve
koji sudjeluju u ovome apostolatu da
uvijek teže toj svetosti „normalnosti“,
koje u našim srcima gori vatrom
Kristove ljubavi i koju svijet i Crkva
toliko danas trebaju.“ (papa Franjo,
Letter to Monsignor Ocáriz on the
occasion of the beatification of
Guadalupe Ortiz de Landázuri, 12
travanj 2019.)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
jednostavno-otac/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/jednostavno-otac/) (7.08.2025.)